

ת"ד 97/11 - מדינת ישראל נגד איסק שבינשטיין

03 ממרץ 2014

בית משפט השלום לערבותה בפתח תקווה

ת"ד 11-06-97 מדינת ישראל נ' שבינשטיין

98-06-11

בפני כב' השופטת רות רז
מדינת ישראל המאשימה
נגד איסק שבינשטיין הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלינה פינצי

ב"כ הנאשם - עו"ד שמייה

הנאשם

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירות של ניגזה רשלנית, נהיגה נגד כיוון התנועה, גריםת חבלה של ממש, עזיבת מקום התאונת, אי הגשת עזרה לנפגע, אי מסירת פרטימן ואוי הودעה על תאונה.

בתאריך 15.05.2011, בשעה 17:24, נаг הנאשם בכיוון הפוך לכיוון הנסיעה המותר בכביש היツיה מכביש 20 לרחוב משה דיין בראשל"צ. הנאשם נאג ברשלנות ובקלות ראש, חסם דרכם של משאית ואופנו שנסעו מולו ופגע חזיתית באופנו. עקב ההתנגשות נגרמו נזקים כלילי הרכב ונגנת האופנו נחבלה בגין חבלות של ממש, חבלות בראש וברגלי ימין, לרבות חתכים ברgel ימין שהצריכו טיפולים. הנאשם עזב את מקום התאונת ללא הגשת עזרה לנפגעה, ללא דיווח למשטרת על קרות התאוננה ולא מסירת פרטימן כמתחייב על פי חוק.

ב"כ המאשימה עתר להשתתת מסר בפועל בעבודות שירות, מסר על תנאי, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי וקנס עקב חומרת העבירות והחבלות הקשות שנגרמו לנפגעת. ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לעברו הטעורתי של

הנאשם אשר נוהג משנה 2000 ולחובתו 4 הרשעות קודמות.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם. מדובר בנאשם ליד שנת 1948 שעלה לארץ מבירה"מ וחווה קשיי קליטה. הנאשם אדם נורטטיבי ללא עבר פלילי ועברו התרבות איןנו מכבד. הנאשם איננו בקשר הביריאות וסובל מבעיות בריאותיות שונות ועקב כך עובד כיום בהיקף מוגבל. הנאשם נפסל עד תום הליליכם ולמרות שחלפה שנה מיום הפשילה ורשייא היה לחדש את רישיונו לא עשה כן. הנאשם הפנים את חומרת התנהגותו. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעובדה כי תוצאות התאונה קלות ועתור להימנע מהטלת עונש של מאסר.

קביעת מתחם העונש ההולם

במסגרת השיקולים לגזירת הדין, העיקרי המנחה הוא עקרון הלהימה, קביעת יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבות מיידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. מדיניות העונשה אמורה להבהיר מסר ברור כי מי שבהתנהגותו פוגע בערך חברתי של בטחון ושלום הציבור ובחקירות המשטרה, "يعנש בחומרה.

בעבירות של גרים תאונות דרכים בנהיגה רשלנית ובמיוחד כאשר מצטרפות לכך עבירות של עזיבת מקום תאונה ואי הגשת עזרה או פרטיהם לנפגע, יש לתת לאינטראס הציבורי את המשקל העיקרי. על העונש לשקוף את הפסול והכיעור המוסריים שיש בהתנהגות של נהג אשר ברוח מזירת תאונה לאחר שగרם לתאונה, מבלתי להגיש עזרה לנפגע וambil'i למסור פרטיו לנפגע או למשטרה.

נסיבות התאונה חמורות ורמת הרשלנות שבאופן נהיגת הנאשם גבוהה. הנאשם נסע נגד כיוון התנועה והפתיע את נהגת האופנוע שנסעה מולו בכיוון הנסעה המותר. כתוצאה מן הפגיעה באופנוע נפלה הנהגת לכਬיש ונחבלה, ובמצב זה כשהיא שכובה על הכביש ויצרת קשר עין עם הנאשם, המשיך הנאשם בנסיעה מבלתי לעצור את רכבו. הנאשם עזב את המקום כשהוא פועל בניגוד לחובה הקבועה בחוק ובניגוד לחובתו המוסרית. הנאשם לא הזמין למקום את שירות המשטרה, משטרתא ומד"א, ולא המtin במקומות עד להגעתם על מנת לוודא כי הנגעת מקלט טיפול רפואי. הנאשם גם לא דיווח מיד למשטרה על קרונות התאונה. רק בשעות הערב, לאחר שבנו ובעו נקרו על ידי המשטרה לאתר את הנאשם, הוא נמצא בבית ידידה באשקלון כשהוא שיכור. גרטתו כי הרכב נגנבו וכי אדם אלמוני נהג ברכב נדחתה על ידי לאחר שמיית הריאות.

בת.ד. 2760 מ.י. נ' ש.שרון בבית המשפט לעבורה בירושלים התייחס כבוד השופט א' טננביום לתכליות העונשה בעבירות לפי תקנה 144:

"... בובאו לשקל את העונשה הרואה למקרה זה, יש ליתן את הדעת לאינטראס הציבורי ולערכים החברתיים שעלייהן מנסים אנו להגן. ברicha של נהגים/ות ממוקם התאונה מבלתי לשאייר פרטיהם מזהם הינה התנהגות שעליינו להוקיע מהחברה כאן ועכשו. מדובר בהתנהגות המלמדת על בריאותו לשם ואשר אינה עולה בקנה אחד עם המוסר. עליינו לגנותה ולסלוד ממנה בכל מחיר.... יש הכרח ליצור אווירה שבה יהיה ברור לכל נהג/ת כי הדבר חמור ביותר

מבחן החקוק והציבור הוא להימלט מהמקום או אפילו לנסות להימלט. "

הנאשם שלפני לא הושם בעבירות הפקרה לפי סעיף 64א לפקודת התעבורה, אך גם ביצוע העבירות בהן הורשע, לפי תקנה 144(א)(1-4) לתקנות התעבורה, מחייבת ענישה ממשית, מוחשית ומרתיעה.

בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם נع בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל עד שנה ופסילה מרתיעה לתקופה של חודשים ועד שנים.

נסיבות שאין קשרו ביצוע העבירה

הנאשם נוהג בארץ משנת 2000 ועברו התעבורי תקין. לחובתו 4 רשותות קודמות, כולל ברירות משפט, עבירה אחרתה משנת 2004.

התאונת מהויה אירוע חריג חד פעמי על רקע וותק הנחיגה של הנאשם והתנהגותו בכביש בדרך כלל.

הנאשם עבד כמנופאי אך לאחרונה עקב מצבו הבריאותי צמצם את שעות עבודתו ושכרו נפגע. הוגשה חוות דעת חיובית למקום עבודתו של הנאשם.

הנאשם נולד ב-1948, עלה לארץ מבריה"ם ולדבריו ב"כ חוות קשי קליטה.

לפני חוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

לאחר ששלמתי את חוות החקוקות בהן הורשע הנאשם והתחשבתי בנסיבותיו האישיות, עברו התעבורי תקין וגילו, החלטתי להשיט על הנאשם את העונשים כדלקמן :

3 חודשים מאסר שירותו ביצוע עבודות שירות בקשר לשיקום מוגבלים ברוח רמז 30 אשקלון. על הנאשם להתייצב לצורן קליטה והצבה במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 25.3.14. מוסבר לנאם שהמקום שהוצע לו לביצוע עבודות השירות הינו מקום שהולם את צרכי הרפואים. אם לא יסתגל למקום הנוכחי לא יוכל הממונה למצוא עבורו מקום חילופי ועובדתו תופסק יהיה עליו לרצות את התקופה בכלא ממש.

30 חודשים פסילה בפועל. הפסילה תמנה מיום הפסילה המנהלית והמשכה בפסילה עד תום ההליכים.

7 חודשים מאסר על תנאי אם יעבור הנאשם בעירות של נהיגה בזמן פסילה או עבירה לפי תקנה 144א(4) לתקנות התעבורה.

6 חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים.

קנס בסך 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב 5 תשלוםויות חודשיות, שווים ורצופים, הראשון לא יותר מיום 1.6.14.

זכות ערעור כחוק

ניתנה והודעה היום א' אדר ב תשע"ד, 03/03/2014 במעמד הנוכחים.

רות רוז, שופטת

הוקלט על ידי טובה גבע